

עריכה ופירושי המילים: אלי פררה.

המבקש את פירושי המילים לשיר- יצור קשר באתר.

הַרְהוּרִי לְיָלָה / חיים נחמן ביאליק

יְדַעְתִּי כִּי בְכִי – בְּכִי כּוֹס בֵּין חֲרָבוֹת,
לֹא יָגָה אֲנָשִׁים, לֹא יִשְׁבֹּר הַלְּבָבוֹת;
כִּי בְכִי עִם-מְטָרוֹת דְּמָעוֹתַי הַשְּׂפוּכִים
הֵם עֲנֹן בְּצִיָּה עִם-מַיִם מְלוּחִים;
כִּי דְמָעוֹת שְׁנוֹשָׁנוּ מִבְּכִי אֶלְפֵי שָׁנִים –
סָר כַּחַן מִמּוֹגֵג אֶת-לְבוֹת אֲבָנִים –
וְלָמָּה, לֵב אֲמַלְל, תִּבְקֹשׁ לְהַבֵּל
מִרְגָּע בְּבְכִי, נְחוּמִים בְּאַבָּל?

מִבְּעַד לְאֲשַׁנְבִּי אֶת-רֹאשִׁי אוֹצִיָּאָה,
אִף-אֶקְרָא לְסַעְרָה וְאֶשְׂאֵל אֶת-פִּיהָ;
אֲבִיטָה בְּעֵבִים, אֲבִינָה בְּחִשְׂכָּה –
הִיְהִי קֶץ לְחִשְׁךְ? אִם-סוֹף לְמַהֲפָכָה?
הִיְשִׁיךְ הַסַּעַר וַיִּפְזְרוּ הָעֵבִים
וְנָגַה הַסֵּהַר וְנָגְהוּ כּוֹכָבִים?
אֲבִיטָה אֶל-אֶרֶץ אִף-אֶפְּן לְמַעֲלָה –
אִין חִזוֹן, אִין קֶשֶׁב – רַק סוֹפָה וְלִילָה.

בְּבֶטֶן הַקִּנְנִי אֵל מִסְכּוֹ, חִלְכָּה,
וַיִּתֵּן-לִי מִקָּל וַיֹּאמֶר לִי: לָכֵה!
צֵא בְקֹשׁ מִשְׂפָּטְךָ שְׂאֵבֵד בְּחַיִּים,
קָנָה אוֹיֵר לְנִשְׁימָה, גָּנַב אוֹר לְעֵינַיִם;
לֵךְ סָבַע לְ-הַפְתָּחִים בְּיִלְקוּט עַל-שְׁכֶם,
בֹּא פִתְחֵי נְדִיבִים וּשְׂחָה עַל-פֶּת לָחֵם –
וּכְבֹּר פֶּשֶׁל כַּחַי בְּנִדְוֹדִים וְטָרַח –
אָהָה אֵלִי, אֵלִי! הֵיטֵם הָאֲרֶח?

מִרְחֹם אֶל-אֲשֵׁפָה כְּסוּחָה הוֹטְלָתִי,
לֹא רָחַץ מִחֲלָאָה בְּסַחְבוֹת חֲתָלָתִי;

שד צמק לי חלצה אם עטיה, אבלה,
ממנו מציתי את-כוס התרעלה.
מאז שם את-קנו בלבבי צפעוני
המטיל בי ארסו ומצץ את-אוני...
הוי, אנה מחמתו אברחה, אנוסה?
גם-חיה לא-אחיה, גם-מות לא אמותה!

שפרירי שמים הפרושים כסדינים,
ונקדים בנקדות פוכבים פפנינים;
רד רוחות שאננות המרחפות בדממה
עם-פרובי השלום על-פני האדמה,
המספרות בלחש, בנשיקה, ברמזים
לשיח השדה סוד יה, רזי רזים;
שנת שלווה ושקט, שנת מרפא וגהה –
לא לי הם, לא לי הם, בן-אשפה, תולעה!

בלילה בלילה עת אשא פנורי,
עת ערים רק-שנים: אנכי ומזורי;
עת יצר העור לעצמותי הנמקות,
ועיני הפלות תלאינה לבכות –
אז תעל כאור טבולת טל בת-שירתי,
במשי אברותיה תז טל על-לבתי,
ומחתה הדמעה שקפאה בעיני –
אל-טל, בת-שירתי! נאד דמעות לי תני!

נאד דמעות, בת-שירי, נאד דמעות חדשות,
מרגיזות לבבות, מרעישות נפשות.
התעופפי, נודי בין עיי חרבות,
אל כתל מערב, אל קברות האבות,
על-יד דרך גולים התיצבי, עמדי,
איש איש לפי אידו ותנדב אל-נאדי;
ובעודו בחמן קחי, צקי אל-פנורי
הדמעות עד-תמן – ונח לי ממזורי!